

4492a

2, 1B^{II}

E3

உ.

கடவுள்துறை

சங்கமருவிய செய்யுள்களுள் ஒன்றுக்கிய
பொய்க்கயார் அருளிச்வேந்த

காவழி நாற்பது மூலமும் உரையும்.

இது

சேன்னைப் பச்சையப்பன் காலைத்
தமிழ்ப்பண்டிதர்
கா. ர. கோவிந்தராஜ முதலியாரவர்களால்
பார்வையிடப்பட்டு,

சேன்னை:

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1913

விலை அணு 2.

[Copyright Registered.]

புதி

முகவுடைய

களவுழி நாற்பது என்பது சங்கராற் ரேகைகளாகிப் பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை, பதினெண்கீழ்க்கணக்கு என் பனவற்றுள் மூன்றாவதாகிய பதினெண்கீழ்க்கணக்கு என் பதிற்சேர்ந்தது. பதினெண்கீழ்க்கணக்கு என்பது பதினெட்டு நாற்களைக் குறிக்கும். அப்பதினெட்டு நாற்களாவன:—

1. காலதியார்	10. தினைமாலைநாற்றைம்பது
2. நான்மணிக்கடிகை	11. திருக்தற்கள்
3. இனியவை நாற்பது	12. திருக்குடம்
4. இன்னு நாற்பது	13. ஆசாரக்கோவை
5. கார் நாற்பது	14. பழமொழி
6. களவுழி நாற்பது	15. சிறுஞ்சலூலம்
7. ஐந்தினையைம்பது	16. முதலொழிக்காஞ்சி
8. ஐந்தினையெழுபது	17. வளாதி
9. தினைமொழியைம்பது	18. ஒகங்கிலை என்பன

இதனை,

“நாலதி நான்மணி நானுற்ப தைக்தினைமுப்
பால்கடுகங் கோவை பழமொழி—மாலூல
மின்னிலைசொல் காஞ்சியுட னேவாதி யென்பவே
கைக்கிலைய வாங்கீழ்க் கணக்கு.” என்பதனு வறியவும்.

மேற்கணக்கெனவும், கீழ்க்கணக்கெனவும் இருவகை நாற்ரேகை ஆண்டு. அவற்றுள், மேற்கணக்காவது - அடி வரையறையின் மிக்கணவாகிய வெண்பா, ஆசிரிப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா, மருட்பா என்னும் ஜிவகைப் பரக்களால் ஜிம்பது முதல் ஐந்தாறு இறுதியான செய்யுட்களை யுடையதாகப்

பாடப்பெறுவது. கீழ்க்கணக்காவது - அடிவரையிற் குறைந்த வெண்பாளி ஒம், சிறபான்மை அவ்வகையான வேறு செய்யுட்களானும் அறம்பொருள் இன்பங்களைக் குறித்து அத்தொகைப்படப் பாடப்பெறுவது. இவைகள் இங்ஙனம் வருதல் வேண்டுமென்பதை,

“மேற்கணக் கெனவங் கீழ்க்கணக் கெனவும்
பாற்படு வகையாற் பகர்ந்தனர் கொள்ளலே” எனவும்,

“ஃம்பது முதலா வைந்தா நீரூ
ஃவகைப் பாவும் பொருணை மரபின்
தொகுக்கப் படுவது மேற்கணக் காகும்” எனவும்,

“வெள்ளைத் தொகையு மவ்வகை வேண்டின்
எள்ளது கீழ்க்கணக் கெனவங் கொள்ளலே” எனவும்,

“அடிநிலிர் வில்லாச் செய்யுட் டொகுதி
அறம்பொரு லின்ப மடுக்கி யவ்வகைத்
திறம்பட வருவது கீழ்க்கணக் காகும்” எனவும்

வரும் பன்னிருபாட்டியற் குத்திரங்களால் அறிக.

களவுறி நாற்பது என்னுந் தொடரின் இலக்கணமும், அப்பெய்கொண்ட இந்துலைப் பாடுதற்குரிய இலக்கணமும், இதனைப் பொய்கையார் என்னும் ஆசிரியர் பாடியதற்குரிய காரணமும் இந்துவின் முகத்து இவ்வரையாசியாற் கூறப் பட்டன.

இனி இந்துலை யியற்றிய பொய்கையார் என்பவர் யாரெனின் ஆழ்வார்கள் பதின்மருள் முதலாழ்வார்கள் எனப்பெறும் பொய்கையார், சூதத்தார், பேயார் என்னு மூவருண் முதல்வராகிய பொய்கையாரே யாவர். ஆழ்வார்களில் ஒருவராகிய பொய்கையாரே களவுறிபாடிய பொய்கையார் எனப் பதனை மா-ா-பூநீ மு. இராகவ ஜிபங்காரவர்கள் செந்தமிழ் முதலாந்தொகுதி, ஆரூப்பகுதியில், 264-ம் பக்கமுதல் 273-ம்

பக்கம் வரையினும் பொய்கையார் என்னும் சியாசத்திற் பல தக்க காரணங்களோடு விளக்கி ஏழுதியிருக்கின்றனர். அது கொன்டு ஆழ்வார்களில் ஒருவராகிய பொய்கையாரே களவழி பாடிய பொய்கையார் என்பதனை நன்கு தெளித்தாரும்.

முற்குறியவர்களுல் இவரது மதம் வைஷ்ணவம் என்பது நன்கு போதரும்.

இவரியற்றியன தமிழ்வேதமெனப்படும் நாலாயிரத்தவ்விய பிரபந்தத்துள் மூன்றும் பகுதியாகிய இயற்பா என்னும் பகுதி யிலுள்ள முதற்றிருவந்தாதியும், இக்களவழி நாற்பதும், பொய்கையார் நூல் என்னும் வேவெரூரு நூலும், புறநாலுற்றிலுள்ள சா-வது சக-வது செய்யுட்களும், இன்னுஞ் சில தனிச்செய்யுட்களுமாகும். இவருடைய காலம் இவர் சோழன் செங்கணை கீப் பாடியிருத்தவின் அவனுடைய காலமாகும். அவனுடைய காலத்தை “அவன் பெயர் முதலாங் கரிகாற்சோழனுக்குப் பின்னும், கி. பி. 890-ம் ஆண்டிற் பட்டமெய்திய விஜயாலய சோழனுக்கு முன்னாக கூறப்பட்டுள்ளதெனவர், கரிகாலன் கி. பி. இரண்டாம் நூற்றுண்டிற் செழித்து விளக்கினன் என்பது தெளிப்பப்படுதலால், சோழன் செங்கணை நூலும் கி. பி. 2-ம் நூற்றுண்டிற்கும் 6-ம் நூற்றுண்டிற்கும் இடையில் இருந்து நூதல் வேண்டுமெனவும் சரிதவாராயச்சி செய்யும் அறிஞர் கூறுவர்” என்று மேற்படி வியாசத்தில் மேற்படி சீயங்காரவர் கள் கூறியிருத்தலால் அறிக. ஆழ்வார்களின் வைபவங்களைக் கூறுங் குருபரம்பரா ப்ரபாவத்தின்படி பொய்கையார் காலம் இன்னு மிகவு முற்பட்டதாகும்.

இனி, இக்களவழி நாற்பதுக்கு இவ்வரை யியற்றியவர் சென்ற பத்தொன்பதா நூற்றுண்டிற் சிறந்து விளக்கிய பெரும் புலவர்களுள் ஒருவரும், நார்மல் காலேஜில் தமிழ்த் தலைமைப்புலையை நடத்தியவரும், மகாவித்துவான் மீனுக்கி

கந்தரம்பிள்ளையவர்கள் மாணவருள் ஒருவருமாகிய சோடசாவ தானம் கப்பராயச் செட்டியாரவர்களாவர். இவர் பெரும்புலவரென்பதும், திருவிலோயாடன் முதலிய இன்னும் பல நூற்களுக்கு உரையியற்றிருக்கின்றன ரென்பதும், அவரது உரையின் வண்மையும் யாவரு மறிந்தனவாகவின் அவற்றைப்பற்றியான் ஈண்டு விரித்தல் மிகையாமென விடுத்தேன்.

இவ்வரை இப்போது கிடைத்த வருமையா யிருப்பது பற்றி மீண்டும் அச்சிடப்பட்டது. இவ்வரையை ஒப்புப் பார்த்தற்கண் முன் வொளியிடப்பட்டுள்ள புள்தகத்தோடு ஒரு பிடிடுப் பார்த்ததன்றி வேலெறுன்றுஞ் செய்திலேன். ஆயினும் இந்நாளின் இரண்டாஞ்சு செய்யுளாகிய ‘ஞாட்டினு ளாஞ்சிய’ என்னுஞ் செய்யுளின் விசேஷவுரையில், “கார்-இருமடியாகு பெயர், கார் என்னும் பண்பு மேகத்தை யுணர்த்திப் பண்பாகு பெயராகியும், அது காலத்தை யுணர்த்திக் காலவாகு பெயராகியும் நிற்றலால்” என்னுங்தொடரில் காலவாகுபெயர் என்பதொன்றைமாத்திரம் பொருளாகுபெயர் என்று மாற்றினேன். இது இவ்வரையாசிரியரவர்களின் கைத்தவறுயிருக்கும் என்பது எனது கருத்து. இம்மிகையை யுலகம் பொறுக்க. காலவாகுபெயர் என்பதை தகுதியெனத் தோன்றின் அறிஞர்கள் அதனை ஸிளக்கமாகத் தெரிவிக்கக் கோருகின்றேன். அங்கனந் தெரிவிப்பார்க்கு யான் வணக்கமான வந்தனஞ்சு செலுத்துங்கடமையுடையேன்.

இங்கனம்,

கா. ர. கோ.

கடவுள்துணை.

களவுழி நாற்பது

மூல முரும் உரை ரயும்.

களத்தினிடத்து நிகழ்ச்சிக் கெய்தியை யுணர்த்தும் நாற்பது செய் புளால்மைந்த நூல் என இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகைகளிலைக் களத்துப் பிறங்க அன்மோழித்தொகையாய் இந்துரத்துக் காரணக் குறியாயிற்று. இது மூன்றுத்தொல் இரண்டு சங்கியாய் நிற்றலால் பன் மொழித்தொடர் என்றால் என்னையனின்;—தொல்காப்பியம் எச்ச வியலில் ஆசிரியர் “இருபெயர் பல்வெப்ப ராவின் பெயரே” என உம்மைத்தொகைக்கே பன்மொழி விதித்தலின் சிறுபான்மை மற்ற வரத் தொகைகள் பல சொல்லாற் ரூதும் எனவும், தொகிளு முன் னின்றன ஒருசொற்றன்மைப்பட்டுத் தொக்குப் பயளில்கொண்டு முடியும் எனவுங்கூறிச் சேனுவரையர் “கற்சீனைக்குவளை யிதழ்” என உதாரணம் விதந்தோதினனமையால் களம் என்பதும் இடவாகு பெயராகிய வழி என்பதும் ஒன்றியற்கிழமைப்பொருளாற் ரூக்கு டிரு சொல்லாய்ப் பின்பு பண்பாகுபெயராகிய நாற்பது என்னும் எம் தப்பகிப்பொருளாற் ரூக்குக் களவுழி நாற்பது என நின்றதென்ற நறிக. இதனைப் பிரயோகவிலேகதூலார் சங்கியோத்தரபதவென்று விரி என்பர். களவுழி நாற்பது என இந்துரத்துப் பெயர்வந்த தென்னை மெஜனின்;—சோழன் செங்கண்ணலும் சேரமான்களைக் காவிரிரும்பொறையுடுத்து நமது திருப்பெயர் பொறித்துப் பொருதுகூடஞ்சித்துழி சே

மாண்கணைக் காவிரும்பொறையைப்பற்றிச் சோழன் செங்கணைச் சிறை வைத்துமிக் களம்பாடிப் பொய்க்கார் வீடுகொண்டமையால் என்க. களம் பாடுதற்கு விதிபாதன்னில்;— சொல்காப்பியம் புறத் திணையிலில் “கூத்திர் வேணி வென்றிரு பாசறைக், காதலி ஞென் றிக் கண்ணிய மாபினும், ஒரோர் களவுமி யன்றிக் களவுழித், தேரோர் சோற்றிய வென்றியும்” என்னும் உத - ஆம் ருச்திராசால் களவுழி என்றமையாம். இதனை “அஞ்ச வருதானை யமரண்னும் நீர்மயவுள்ள-வெஞ்சினம் வித்திப்புகழ் விளைக்கும் - செஞ்சுடர்வேற் - பைங்கட்பனைத்தாட் பகட்டிழவ னல்கலால்-எங்கட் கடையா விடர்” இச்செய்யுளால் அறிக்.

நூல்.

நடன் ரூபிருற்ற சேருவிற்கு விழிக்கவர்
வாண்மாய் குருதி களிறுமுக்கத் - தாண்மாய்ந்து
முன்பா லெல்லாங் குழுபாவெப் பின்பகற்
அப்புத் துகளிற் கெழுஷம் புனாடன்
தப்பியா ரட்ட களத்து.

(இ-எ.) புனல் நாடன் - நீர்குழந்த நாட்டையுடைய செங்கட்டோழன், தப்பியார் - பின்புத்தவஹர, அட்ட - கொன்ற, களத்து - போர்க்களத்தில், நாள் ஞாயிறு-காலைப்பொழுதில், உற்ற-வந்தடைந்த, செருவத்து-போரில், விழிக்கவர்-பட்டவருடைய, வாள்மாய்-வாளமுங்குதலா லொழுதும், கருகி - உதிரத்தை, களிறு உழுக்க - யானைகள் கலக்க, தாள் - (அவற்றின்) காலாலே, மாய்ந்து - சருங்கி, முன்பகல்-எல்லாம்-முற்பகற்-பொழுதல்லாம், குழம்பு ஆகி-சேருகி, பின்பகல்-பின்பசற்-பொழுதில், துப்பு துகளில் - பவளத் துகள்போல, கெழும்- (ஆகாயமெங்கும்) பரந்து செறியாலிற்கும். ஏ-று.

ஞகுசிமாய்ந்து குழம்பாகிக் கெழும் என முடிக்க. செருவிற்கு-உருபுமயக்கம். மாய்க்குருதி - காலங்காங்க பெயரெச்சம் ஆகலால் காச ணப்பொருளில்வந்தது. உழுக்க - காரணப்பொருளில் வருதலால் இவ் வினையெச்சம் இறந்தாலத்தின்மேல் நின்றது; உழு - பகுதி, கு - பிரவினைவிகுதி, காங்தோற்றம் சங்கி, அனைததும் ஒரு பகுதி, உகரக் கேடு சங்கி, அ-எச்சவிகுதி. இதனாடியாக உழுந்து, உழுந்து, உழுந்தான் என வினைவிகற்பக்கள் வரும். இல்-ஒப்புப்பொருட்டு. கெழும்-செய்யும் என்னும் பொதுவினைமுற்று. உயிராபெடை இகைகெட்டவழி வந்தது. தப்பியார்-இறந்தாலவினையால்லோயும் பெயர்; தப்பு-பகுதி, இன்-இறந்தாலவிடைநிலை, னகரம்-கண ஏக்குறை விகாரம், உகரக் கேடும் யகரங்தோற்றமும் சங்கி, ஆர்-பலர்பால் விகுதி. அட்ட-இறந்த காலப் பெயரெச்சம்; அடி-பகுதி, முதனிலை யெழுந்தாய்த் தேநன்றி நின்ற டகரம் இறந்தால இடைநிலை, உகரக்கேசுசெங்கி, அ-எச்சவிகுதி.

ஞாட்பினு ளெஞ்சிய ஞாலஞ்சீஸ் யானைக்கீழ்ப்
போர்ப்பி விடமுரசி னாடிபோ ஹொங்குநுதி
கார்ப்பெயல் பெய்க்கமிற் செங்குளக் கோட்டுக்கீழ்
நீர்த்தும்பு நீருமிழ்வ போன்ற புன்னுடன்
ஆர்த்தம ரட்ட காந்து.

(இ-என்.) புனல் காடன் - நீர் நாட்டையுடைய செங்கட்சோஷன் ஆர்த்து - குண்ணலையிட்டு, அமர் - போரில், அட்ட - கொன்ற, களத்து ஞாட்பின் உள் - போர்க்களத்தில், எஞ்சிய - ஒழிந்த, ஞாலம் சேர். நிலத்திற்சேர்ந்த, யானை கீழ்-யானையின்கீழ் (கிடந்த), போர்ப்பு இல்-மேற்போர்க்கவயில்லாத, இடி - இடபோன்றெழுவிக்கும், முரசின் ஊடுபோம் - முரசத்தினுடுசெல்லும், ஒன் குருதி - ஒன்ஸிய உதிரம் கார்பெயல் பெய்தபின்-கார்ப்பகுவம் மதைபெய்தபின்பு, செங்குளம். செங்குளத்தினது, கோடுகீழ் - கரையின்கீழுள்ள, நீர்த்தும்பு - நீர் தும்பானது, நீர் உழிழ்வ - நீருமிழ்தலை, போன்றது - ஒத்தது, எ-ஏ

ஆர்த்து அட்ட எனழுதிக்க. ஆர்த்து-இறக்தாலவினைபெச்சம்; ஆர் - பகுதி, த-சங்கி, த-இடைநிலை, உ-எச்சவிகுதி. எஞ்சிய-இறக்தாலப் பெயரெச்சம்; எஞ்ச - பகுதி, இன் - இறக்தகாலவிடைநிலை, னகரம் கடைக்குறை விகாரம், உகர்க்கேடும் யகரத்தோற்றமும் சந்தி, அ - எச்சவிகுதி. போன்றது - இடைச்சொல்லிடயாகப்பிறந்த அஃப் றினை யொன்றன்பாற்படர்க்கை யிறக்தகால வினைழுற்று; போல் - இடைச்சொற்பகுதி, வகரம் னகரமாகத் திரிதல் சந்தி, ந்-இடைநிலை, அ-சாரியை, து-ஒன்றன்பால்விகுதி, விகுதி தொக்குவின்றது. பெயல்-தொழிலாகுபெயர். கார் - இருமதியாகுபெயர். கார் என்னும் பண்பு மேகத்தை யுணர்த்திப் பண்பாகுபெயராகியும், அது காலத்தை யு:னர்த் திப் பொருளாகுபெயராகியும் நிற்றலால். (=)

ஓழுக்குங் குருசி யுழுக்கித் தளர்வார்
இழுக்குங் கணிற்றுக் கோடுன்றி பெழுவார்
மழைக்குரண் மாழுசின் பல்கு நீர்நாடன்
பிழைந்தாரையட்ட களத்து.

(அ-என்) மழை குால் - மேகத்தின் முழுக்கம் (போன்ற), மாழுசின் - பெரிய மூசினையுடைய, மல்த நீர் நாடன் - ந்றைந்த நீர் நாட்டையுடையவன், பிழைந்தாரை - தப்பினவரை, அட்ட - கொன்ற, களத்து - போர்க்களத்தில், (அடைந்தாராகி) ஒழுக்கும் - (பட்டேர் உடலினின்று) ஒழுகும், குருசி உழுக்கி - உத்திரத்தைக் கலக்கி, தளர்வார் - (வழுக்கி) யீழுவோருடைய, இழுக்கும் - (உதிரவென்னத்தால்) இழுக்கப்பட்ட, களிறு கோடு - யானையினது கொம்புகளை, ஊன்றி - ஊன்றுகோலாகக்கொண்டு, எழுவார் - எழாங்கிற்பர், எ-று.

ஒழுக்கும்-இறக்தகாலப் பெயரெச்சம்; ஒழுகு-பகுதி, க்-விரித்தல் விகாரம், உகர்க்கேடு சந்தி, உம்-எச்சவிகுதி இழுக்கும்-செயப்பாட்டு வினைப்படுவிகுதி குன்றிய இறக்தகாலப் பெயரெச்சம்; இழு - பகுதி, கு-சாரியை, ககரத்தோற்றமும் உகர்க்கேடும் சந்தி, உம்-விகுதி. உழ

க்கி-இறங்காலப் பிறவினை வினையெச்சம்; உழ - பகுதி, க்-சங்தி, கு-பிறவினைவிகுதி, அனைத்தும் ஒருபகுதி, உகரக்கேடு சங்தி, இ - எச்ச விகுதி, இவ்வெச்சம் தார்வார் என்னும் வினைமுற்றுப் பெயரின் முதனிலையோடு முடிந்தது. ஊன்றி - செய்ப்படுபொருளில்வந்த தொழிற்பெயர்; ஊன்று - பகுதி, உகரக்கேடு சங்தி, இ - செய்ப்படுபொருளில்வந்த தொழிற்பெயர் விகுதி. (ஏ)

உருவக் கடிந்தேர் முருக்கிமற் றத்தேர்ப்
பரிதி சமங்கெதமுந்த யானை - இருவிசம்பிற
செல்சடர் சேர்ந்த மலைபோன்ற செங்கண்மால்
புல்லாரை யட்ட கனத்து.

(இ-எ்.) செங்கண்மால் - செங்கட்சோழன், புல்லாரை - பகை வரை, அட்ட களத்து - கொன்ற போர்க்களத்தில், உருவம் - அஞ்சத் தக்க, கடிந்தேர் - கடியதேரை, முருக்கி - சிதைத்து, அ தேர் பரிதி - அந்தத் தேரிலூருளினை, சுமங்கு எழுந்த யானை-சுமங்கெதமுந்த யானை கள், இருவிசம்பில் - பெரிய ஆகாயத்தில், செல் சடர் - செல்லுஞ்சுரியன், சேர்ந்த மலைபோன்ற - அடைந்த மலையையொத்தன, என்று.

மால் - சோழன். யானை - பால்பகா அஃறினைப்பெயர் ஆதலால் போன்ற என்னும் பலவின்பாற்படர்க்கை இறங்கால வினைமுற் றெடு முடிந்தது. போல் - பகுதி, லகரம் னகரமாகத் திரிதல் சங்தி, ற்- இடைநிலை, அ - பலவின்பாற்படர்க்கைவிகுதி; சாரியை பெற்றுவரில் போன்றன எளவரும். உருவம்: உரு-பகுதி, வ்-சங்தி, அம்-பகுதிப் பொருள் விகுதி. முருக்கி என்னும் இறங்கால வினையெச்சம் சுமங்கு என்னும் வினையெச்சத்தையும் அவ்வெச்சம் எழுந்த என்னும் யபயரச்சத்தையுங் கொள்ளுதலால் அடிக்கன்று; முருக்கு - பகுதி, உகரக்கேடு சங்தி, இ - எச்சவிகுதி. மற்று அசைநிலை.

தெரிகினை யெல்கங் திறந்தவா யெல்லாம்
குருதி படிந்துண்ட காகம் - உருவிழுந்து
குக்கிற் புறத்த சிரல்வாய செங்கண்மால்
தப்பியா ரட்ட களத்து.

(இ-என்.) செங்கண்மால் - செங்கட்சோழன், தப்பியார் - பிழைத் தாரை, அட்ட களத்து - கொன்ற போர்க்காலத்தில், தெரி கினை - ஆராய்ச்சி அம்புகளாலும், எஃகம் - வேல்களாலும், திறந்த - திறக்கப் பட்ட, எல்லாம் வாய் - எல்லாப் புண்களினாலும் வாய்களினின்றும், குருதி படிந்து-(முழுகும்) உதிரத்திற்படிந்து, உண்ட காகம்-(அவ்வளி ரத்தை) உண்ட காகக்கள், உரு இழங்து-(தம்முடைய) நிறத்தை யிழ ந்து, குக்கில் புறத்த - செம்போத்தின் புறத்தையுடையவாகி, சிரல்வாய - சிச்சிலிக்குருவிபோன்ற வாயையுடையன, எ-ஆ.

காகம் என்னும் வினைமுதல் இழங்து என்னும் எச்சத்தையும் அவ் வெச்சம் புறத்த என்னும் குறிப்புவினைமுற்றையும் அம்முற்று வினை யெச்சமாய் வாய என்னும் குறிப்புவினைமுற்றையுங் கொண்டன. இழுபகுதி, ந்-சந்தி, த்-இறந்தகாலவிடைநிலை, உ - எச்சவிகுதி. படிந்து - இறந்தகால வினையெச்சம்; படி-பகுதி, ந்-சந்தி, த்-இடைநிலை, உ-எச்ச விகுதி.

(இ)

நானுற் றிசையும் பினம்பிறங்க யானை
அடுக்குடு வேற்றிக் கிடந்த - இடித்துரநி
அங்கண் விசம்பி ஒருமெறிக் தெங்கும்
பெருமலைத் தூறெறிந் தற்றேயருமணிப்
ழுணேங் தெழின்மார் பிபற்றின்டேர்ச் செம்பியன்றெவ்
வேந்தகை யட்ட களத்து.

(இ-என்.) அருமணி-(பெறுதற்கு) அரிய இரத்தினங்கள் (அமுத்திய), பூண் ஏந்து-ஆபரணம் அணிந்த, எழில் - தோற்றுத்தையுடைய

மார்பு - மார்பையும், இயல் - (வேகம்) அமைக்க, திண் தேர் - வலிய தேரையுமடைய, செம்பியன் - செங்கட்சொழன், தெவ் வேந்தரை - பகையச்சரை, அட்ட களத்து-கொன்ற போர்க்களத்தில், நால் நிசையும் - பல திசைகளிலும், பினாம் பிறங்க-பினங்கள் மிக, யானை அடுக்குபுயானைகளடுக்கப்பட்டு, ஏற்றிக்கிடந்த-உயர்ந்துகிடந்தன, இடி த்து உரறி - இடித்து முழங்கி, அம் கண் - அழிய இடத்தையடைய, விசும்பின் - ஆகாயத்தினின்று, உரும் எறிந்து-இடிவீழ்ந்து, எங்கும்-எவ்விடத்துமுள்ள, பெரு மலை - பெரியமலைகளை, தூறு : தொடக்கு (அற), எறிந்தால் அற்று - எறிந்தாற்போலும், எ-று.

சுறுகெட்டு னகரம் வகாரமாய்த் திரிக்குதின்ற நால் என் ஹுட்டோடர்-ந-உயி-கூ-கு-உள்-“நெறியே” என்றமையில் அடங்குவ தால் அடுக்கு அன்று; அல்வழிப்புணர்ச்சி பலவாதலால் சிறந்த பதி னன்கும் அல்லாத தழாத்தொடராகிய அல்வழிப்புணர்ச்சியெனா ன்று. பிறங்க - நிசழ்கால வினையெச்சப்; பிறங்கு - பகுதி, உகரக்கேடு சுக்தி, அ - எச்சவிகுதி. அடுக்குபு - செய்ப்பாட்டுவினைப்படுவிகுதி தொக்க இறந்தகால வினையெச்சம்; அடுக்கு - பகுதி, பு - எச்சவிகுதி; இக்குற்றியலுகரயீறு வருமொழிமுதல் உயிர்வரக்கெடாது, பொது விதிபெற்ற நிற்றல் ஷட் ஷட் கக - கு - உள் கெடும் என்னுது ஒரும் எங்கிற இலேசால். உரநி-இறந்தகால வினையெச்சம்; உரறு - பகுதி, உகரக்கேடு சுங்கி, இ - எச்சவிகுதி. எறிந்தாலற்று எறிந்தற்று தொகுத் தல்விகாரம். அற்று-உவமவருபிடைச்சொல்லடியாகப் பிறந்த ஒன்றன் பாற் படர்க்கைக் குறிப்பு வினைமுற்று; அன் - இடைச்சொற்பகுதி, னகரம் றகரமாகத் திரிதல் சுங்கி, ரு - ஓன்றன்பாற் படர்க்கைவிகுதி. ஏழில்-தொழிற்பெயர்; எழு - பகுதி, உகரக்கேடு சுங்கி, இல்-தொழிற் பெயர் விகுதி.

(க)

அஞ்சனக் குன்றேயக்கும் யானை யமருழக்கி
இங்குவிகக் குன்றே போற்றிறுன்றுஞ் - செங்கண்

வரிவரான் மீண்டிறமுங் காவிரி நாடன்
போருநரையட்ட களத்து.

(இ-எ்) செம் கண் - செவந்த கண்களையும், வரி - வரிகளையும் டைய, வரால்ஸின பிறமும்-வரால்மீன் பிறமூநிற்கும், காவிரி நாடன்-காவிரி ஈட்டையடைய செங்கட்சோழன், பொருநரை-(தன்னேஞி) போர்செய்வாரை, அட்ட களத்து - கொன்ற போர்க்களத்தில், அஞ்ச ணம் குன்று - நீலமலையை, ஏய்க்கும் - ஒத்துத்தோன்றும், யானை - யானைகள், அமர் உழுக்கி - போரின்கட்கலக்கி, இங்குவிக்கம் குன்று போல் - சாதிவிங்க மலையைப்போல, தோன்றும் - தோன்றாநிற்கும், என்று.

இங்குவிக்கம் - குவிக்கம் என முதற்குறையாகவும் வழங்கும். ஏய்க்கும் - உவமவருபிடைச் சொல்லடியாகப் பிறாத எதர்காலப் பெயரைச் சம்; ஏய்பதுதி, கு சாரியை, ககரத்தோற்றமும் உகரக்கேடும் சந்தி, உம்-எச்சவிகுதி, சாரியையின்றி ஏயும் எனவும் வரும். பொருநர்-உயர் தினைப் பலர்பாற் படர்க்கை எதிர்கால வினைமுற்றால்லையும்பெயர்; பொரு-பதுதி, க-எதிர்காலவினைநிலை, அர்-விகுதி. (எ)

யானைபோல் யானை சீரிதா வானது
கண்ணே; கடுங்கலை பெய்ம்பீயப்ப - எவ்வாயும்
எண்ணாருங் குன்றிற் குரிழியினம் போன்றனவே
பண்ணு ரிடிமுரசிற் பாய்புன னீர்நாடன்
நண்ணாரையட்ட களத்து.

(இ-எ்.) பண் ஆர் - ஒப்பனையமைக்க, இடி மூசின் - இடிக்கு மூரசையொப்ப, பாய் - பாய்க்கு செல்லும், புனல் நீர் நாடன்-காவிரி நீர்நாட்டையடையான், நண்ணாரை - பகைவரை, அட்ட களத்து - கொன்ற போர்க்களத்தில், யானை மேல் யானை சீரிதா - யானைகள் மேல் யானைகள் சாய, ஆனது - நீங்காமல், கண் கேர் - (பெண்கள்)

கண்களையொப்ப, கடும் கணை - கடிய ஆஃபுகள், எ வாயும் - எவ்வறுப் பின்கண்ணும் (பாய்க்கு), மெம்மாய்ப்ப-(அவற்றின்) உடலைமறைத்த லால் (அலை), என்ன அரு-அளவில்லாத, குன்றில்-மலைகளில், குரீஇ இனம் - சூருவியின் கூட்டங்களை, போன்றன - ஒத்தன, எ-று.

ஆனாலும் எதிர்மறை வினையெச்சம்; ஆனாலும் - பகுதி, து - சாரியை, உரக்கேடு-கங்கு, உ-எச்சவிகுதி. இப்பகுதியே எதிர்மறைப் பொருள் தங்கு நிற்றலால் உடன்பாட்டில் வருக வளின்று. எதிர்மறைப் பெயரைச் சத்தில் ஆனாலும் எனவரும். மாய்ப்ப - காரணப்பொருளில் வருகலால் இறந்தகால வினையெச்சம்; இவ்வெச்சம் போன்றன என்னும் பலவின் பாற்படர்க்கை வினைமுற்றின் முதனிலையோடு முடிந்தது; மாய்ப்பகுதி; ப்-சங்கி, ப்-விரித்தல்விகாரம், த-எச்சவிகுதி. ஆகே, மக்கே என்றாலும் போலக் குரீஇயென விற்றலால் இயற்கையளபெட்ட. (அ)

மேலோரைக் கீழோர் குறுகிக் குறைத்திட்ட
காலார் கோடற்ற கழந்தா விருங்கடல்
ஊணில் சுறபிறந்து போன்ற புன்னுடன்
கேராரை யட்ட களத்து.

(இ-ஓ.) புனல் நாடன் - நீர்ஜாட்டையுடைய செங்கட்சோழன், கோரை - பலைவரை, அட்ட களத்து - கொன்ற போர்க்களத்தில், மோலோரை-(குதிரைமுதலாயினவற்றின்) மேலிருங்கவரை, கீழோர்க் கீழ்கிளின் ற காலாள்கள், குறுகி-சென்றுகார்ந்து, குறைத்திட்ட - துணி த்த, கால் ஆர் சோடு - காற்கிட்ட கவசத்தோடு, அந்ற - அறுபட்ட, கழல் காஸ்-வீரகண்டையணிந்த கால்கள், இரும் கடல்-பெரியகடலுள், ஊண் இல் - இரையில்லாத, சுற பிறழ்வு போன்ற-சுருமீன்கள் பிறழ்வையொத்தன, எ-று.

குறுகி என்னும் இறந்தகாலவினையெச்சம் குறைத்திட்ட என்னும் இறந்தகாலப் பெயரைச் சுற்றையும் அவ்வெச்சம் கால் என்னும்

பெயர்ச்சிகால்லையுங் கொண்டன; குறுகு - பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, இ-வினையெச்சவிகுதி. குறை-பகுதி, து-சாரியை, தகரத்தோற்றமும் உகரக்கேடும் சந்தி, இடு - பகுதிப்பொருள்விகுதி, அனைத்தும் ஒரு பகுதி, முதனிலை யெழுத்தாய்த் தோன்றினின்ற டகரம் இடைநிலை, உகரக்கேடு சந்தி, அ - எச்சவிகுதி. ஏன் - முதனிலைதிரிந்த தொழிலாகுபெயர். சூரு-சுறை நற்று ஆகாரங்குறுகல். அதனே தொழெற்றக் கூறுவினாவும் வழங்கும். (க)

பல்கணை யெவ்வாயும் பாய்தலிற் செல்கலா
தொல்கி யுயங்குஞ் களிறெல்லாம் - தொல்சிறப்பிற்
செவ்வலங் குன்றம்போற் ரேணுன் ஹம் புன்னூடன்
தெவ்வரை யட்ட களத்து.

(இ-எ்.) புனல் நாடன் - நீர்காட்டையுடைய செங்கட்சோழன், தெவ்வரை - பஸ்கவரை, அட்ட களத்து - கொன்ற போர்க்களத்தில், பல் கணை-பல அம்புகளும், எ வாயும் - எவ்வறுப்பிலும், பாய்தலின் - பாய்தலால், செல்கலாது-செல்லமாட்டாது, ஒல்கி-தளர்க்கு, உயங்கும்-வருந்தும், களிறு எல்லாம் - யானைகளெல்லாம், தொல் சிறப்பின் - தொன்றுதொட்டுவருஞ் சிறப்பினையுடைய, செவ்வல் குன்றம்போல-மேருமலைபோல, தோன்றும் - தோன்றுகிற்கும், எ ரு.

செல்கலாது என்னும் திர்மறைவினையெச்சம் ஒல்கி என்னும் இறந்தகாலவினையெச்சத்தையும் அவ்வெச்சம் உயங்கும் என்னும் நிகழ்காலப்பெயரெச்சத்தையுங் கொண்டன; செல் - பகுதி, கு - அல் இரண்டும் சாரியைகள், உகரக்கேடு சந்தி, ஆ - எதிர்மறை விகுதி, அனைத்தும் ஒரு பகுதி, து-சாரியை, உகரக்கேடு சந்தி, உ-எச்சவிகுதி. உயங்கு-பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, உம் - எச்சவிகுதி. செவ்வல் - பண்புப் பெயர்; செம்மை-பகுதி, ஈறுகெடுதலும் மகரம் வகரமெய்யாகத் திரிதலும் வகரத்தோற்றமும் சந்தி; அல் - பண்புப்பெயர் விகுதி. இன்னுருடு எதுப்பொருடு. (கா)

கழுமிய ஞாட்பினுண் மைந்திகந்தா ரிட்ட
 வொழிமுரச மொண்குருதி யாடித் - தொழின்மடிந்து
 கவ்கானு யானை யுதைப்ப வி மூமென
 மங்குன் மழையின திரு மதிராப்போர்ச்
 செங்கண்மா லட்ட களத்து.

(இ-எ்) போர் - போரில், அதிரா - கலங்குதலில்லாதீ, செங்கண்மால் - செங்கட்சோழன், அட்ட களத்து - கொன்ற போர்க்களத்தில், கழுமிய-நெருங்கிய, ஞாட்பினுள் - போரில், மைந்து இகந்தார் வலியிழந்தவர்கள், இட்ட-போகவிட்ட, ஒழி மூரசம் - ஒழிக்தமுரசம், ஒன் குருதி-ஒன்னியவதிரத்தில், ஆடி-பழிந்து, தொழிலில் மடிந்து-(தம்) தொழிலைத் தவிர்ந்து, கண் கானு - (ஆபுதங்களா ஹா றபட்டு) கட்டுவ னிழந்த, யானை உதைப்ப - யானைகளுறைத்தத்தலால், இழும் என - இழு மெனாழுமங்கும், மங்குல் மழையின் - மேகம்போல, அதிரும் - முழு ங்காநிற்கும், ஏ-று.

ஆடி என்னும் இறந்தகாலவினையெச்சம் உதைப்ப என்னும் வினையெச்சத்தையும், அவ்வெவச்சம் அதிரும் என்னும் பிறவினைமுதல் வினையெயுங்கொண்டன. கழுமிய-இறந்தகாலப்பெயரெச்சம்; கழுமு-பகுதி, இன் - இறந்தகாலவிடைநிலை, இறுதியின் னகரம் கணக்குறை, உகரக்கேடும் யகரத்தோற்றமும் சந்தி, அ - பெயரெச்சவிகுதி. உதைப்ப - காரணப்பொருள்மேல் நிற்றலால் இறந்தகாலத்தில்வாந்த வினையெச்சம். இகந்தார் - இறந்தகாலவினையாலவையும் பெயர்; இக-பகுதி, ச-சந்தி, த-இறந்தகாலவிடைநிலை; ஆர்-விகுதி. மங்குல் மழை-ஒரு பொருண்மேல்வாந்த பன்மொழியாதலால் சொல்லின்பங் தோன்ற னின்ற ஓர் மரபுவழுவமைதி. இன்டருபு ஒப்புப்பொருட்டு. (கக)

ஓவாக் கணைபாய வொல்கி பெழில்லேவழுங்
 திவாய்க் குருதி யிழிதலாற் செந்தலைப்

ஷவலங் குன்றம் புயற்கேற்ற போன்றனவே
காவிரி நாடன் கடாய்க் கடிதாகக்
கடாரை யட்ட களத்து.

(இ - ள்.) காவிரி நாடன் - காவிரிகாட்டையுடைய செங்கட் சோழன், கடாய் - முயன்று, கடிது ஆக - விரைந்து, கடாரை - பகைவரை, அட்ட களத்து-கொன்ற போர்க்களத்தில், ஒவா - இடை விடாமல், கணை பாய-அம்புகள் கைக்க, ஏழில் வேழம்-தோற்றுத்தை யுடைய யானைகள், ஒல்கி - தளர்ந்து, திவாய் - தீவிறம்பொருந்திய, குருதி இழிதலால் - உதிர்த்தை யொழுக்குதலால், புவலம் - பூழியின் கண்ணுண்ண, செம் தலை - செங்கிறமுள்ள சிகரத்தையுடைய, குன்றம்-செம்மன்மலைகள், புயற்கு ஏற்ற போன்றன - மழைக்கு எதிர்ந்தன ஒத்தன, ஏ-று.

செம்மண் மலையிற் பெய்தமழை செங்கீராக ஒடும் ஆதலால் உதிரம் ஒழுகவிடும் யானைகள் அம்மலைகளை யொக்கும் என்றார். ஒவா என்னும் எதிர்மறைவினையெச்சம் பாய என்னும் வினையெச்சத் தையும் அவ்வெச்சம் ஒல்கியென்னுங் காரியப்பொருட்டாய்வின்ற எச்சத்தையுங் சொன்டன; ஒவு - பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, ஆ - எதிர் மறைவிகுதி, அனைத்தும் ஒருபகுதி, எச்சவிகுதி தொகுத்தல். பாய-காரணப்பொருள்மேல் நிற்றலால் இறந்தகாலத்தில் வந்ததே. இழிதல்-முதனிலைதிரியாதவந்த பிறவினைத் தொழிற்பெயர். கடாஆய் - இவ் வழிரளபெட்ட இசைகெட்டவழி வந்தது; கடவு - பகுதி, ஈறு கெடு தல் சந்தி, ஈற்றகரம் ஆகாரமாகளீல் விகாரம், ய் - இறந்தகால வினை யெச்சவிகுதி.

நிரைகதிர் சீலோஃகம் ஸிட்டி வயவர்
வரைபுரையானைக் கைத்துற - வரைமேல்

உருவிமறி பாம்பிற் புரஞ்சு செருவிமாய்ம்பிற்
சேனப்பொரு தட்ட களத்து.

(இ-எ்.) செருவிமாய்ம்பின் - போர்வலிமையையுடைய, சேய்செங்கட்சோழன், பொருது அட்ட-போர்செம்து கொன்ற, களத்து - போர்க்களத்தில், நிரை கதிர் - நிரைத்த வொளியினையுடைய, நீள்எஃகாம் - நீண்ட வாளை, நீட்டி - பின்னேவாங்கி, வயவர் - வீரர்கள், வரை புரை-மலையையாத்த, யானை கை-யானைகளது கைகளை, நூற்றுண்டுபடித்த, வரைமேல் - யாணையின் மேல், உருமெறி - இடிவிழுக்க, பாம்பின் - பாம்பைப்போல, புரஞ்சும் - புரங்காநிற்கும், எ-று.

சீட்டி: பிறவினை வினையெச்சம் ஆதலால் பின்வாங்கி எனப் பொருள் கொண்டது; இவ்வெச்சம் நூற் என்னும் நிகழ்கால வினையெச்சச்சத்தையும் அவ்வெச்சம் புரஞ்சும் என்னும் பிறவினைமுதல்வினையாய்நின்ற பெயரெச்சத்தையுங் கொண்டன; நீள் - பகுதி, இ - பிறவினைவிதுதி, எகரம் டகரமாகத் திரிதல் சந்தி, அனைத்தும் ஒரு பகுதி. உகரக்கேடு சந்தி, இ - எச்சவிதுதி. நூற்: நூறு பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, அ-எச்சவிதுதி. பொருது - இறந்தகாலவினையெச்சம்; பொரு-பகுதி, ந்-இறந்தகாலவினைடானிலை, உ - எச்சவிதுதி. வயவர்: வயம்-பகுதி, ஈறுகெடுதலும் வகரத்தோற்றமும் சந்தி, அர் பலர்பால் விதுதி. வூரை - பலவளத்தையுங் கொள்ளுதலுடையது எனப் பொருள்படுதலால் முதனிலைத் தொழிலாகுபெயர். சேய் - இசைதேட்ட வழிவந்த உயிரளபெண்.

(சுக)

கவாங்கொள் யானையின் கைதுலிக்கப் பட்டுப்
பவளஞ்சு சொரிதரு பைபோற் - நிவனாவிப
வொண்செங் குருதி யுமிழும் புன்னடன்
கொங்களை யட்ட களத்து.

(இ-எ.) புனல் நாடன் - நீர்காட்டையுடைய செங்கட்சோழன், சொங்கரை - கொங்குநாட்டரசரை, அட்ட களத்து-கொண்ற போர்க் களத்தில், கவளம் கொள் - கவளத்தைக்கொள்ளும், யானை கை-யானை கள் (தம்) துறிக்ளைகள், துணிக்கப்பட்டு - துண்ணிபுத்தப்பட்டு, பவளம் சொரிதரு - பவளத்தைச் சொரியானின்ற, பைபோல் - பையைப் போல, திவள் ஒளிய - விளங்கும் ஒளியையுடைய, ஒன் - ஒள்ளிய, செம் குருதி - செவங்த உதிர்த்தை, உயிழும் - உமிழானிற்கும், எ-து.

இன்-வேண்டாவழிச்சாரியை, கை என்னும் வினைமுதலின் பயனிலையாய்வின்ற துணிக்கப்பட்டு என்னும் செயப்பாட்டுவினை யிறங்த கால வினையெச்சத்தின் தமிழினுகிய தொழில் உயிழும் என்னும் பெயரெச்சத்தையும் அங்கெச்சம் எல்லைப்பொருட்டாகிய நாடன் என்னுங் குறிப்புவினைமுற்றின் முதனிலையையுங்கொண்டன. துணிக்கப்பட்டு: துணி-பகுதி, கு-அ-இரண்டுஞ் சாரியைகள்; கராத்தோற்றும் உகரக்கேடும் சந்தி, படு-செயப்பாட்டுவினைவிருதி, பகரத்தோற்றம் சந்தி, அனைத்தும் ஒருபகுதி, முதனிலை எழுத்தாய்த் தோன்றி நின்ற டகரம் இடைநிலை, உகரக்கேடு சந்தி, உ-ச்சவிருதி. போல்-அகரவீரு தொகுத்தல்.

(கஷ)

கொல்யானை பாயக் குடைமுருக்கி பெவ்வாயும்
புக்கவா யெல்லாம் பினம்பிறங்கத் - தச்சன்
வினைபடு பள்ளியிற் ரேணுநுமே செங்கட்
சினமால் பொருத களத்து.

(இ-எ.) சினம் - கோபத்தையுடைய, செங்கண்மால் - செங்கட்சோழன், பொருத களத்து - போர்செய்தபோர்க்களத்தில், எ வாயும்-எவ்விடத்தும், குடை முருக்கி - குடைகளையழித்து, கொல் யானை கொல்லும் யானைகள், பாய - பாய்தலால், புக்க வாய் எல்லாம் (அவ்யானைகள்) புகுந்த இடமெல்லாம், பினம் பிறங்க-பினங்கள் விளங்க,

தச்சன் - தச்சனால், வினைபடு-வினைசெய்யப்பட்ட, பன்னியில் தோன்றும் - இடங்கள்போலத் தேங்குநிற்கும், எ-து.

பாய - இவ்வினையெச்சம் காரணப்பொருளில் வருதலால் இறந்த காலத்தின் மேல்நின்றது. பிறங்க: பிறங்க - பதுதி, உகரக்கேடு சந்தி, அ-எச்சவிகுதி. முருக்கி-இறந்தகால வினையெச்சம்; முருக்கு-பதுதி, உகரக்கேடு சந்தி, இ-எச்சவிகுதி, இவ்வெச்சம் பாய என்னும் வினையெச்சத்தின் முதனிலையோடு முடிந்தது. தச்சன் - பண்புபற்றி வந்த காரணப்பெயர்; தச்ச-பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, அன்-விகுதி. (கடு)

பரும வினமாக் கடவித் தெரிமறவர்
ஊக்கி யெடுத்த வரவத்தினுர்ப் பஞ்சாக்
குஞ்சரக் கும்பத்துப் பாய்வன குன்றிவரும்
வேங்கை யிரும்புவி போன்ற புனரூடன்
வேந்தரை யட்ட களத்து.

(ஓ.எ்.) புனல் நாடன் - நீர்காட்டையுடைய செங்கட்டேசாழன், வேந்தரை - பகைவரை, அட்டகளத்து - கொன்ற போர்க்களத்தில், பரும்-கல்லைனையையுடைய, இனம் மா-திரண்ட குதினைகள், தெரி மறவர் - ஆராய்ந்தவீரால், கடவி - கடத்தப்பட்டு, ஊக்கி எடுத்த-வீரா வேங்கொண்டு (போரின்கண்) எடுத்த, அரவத்தின் ஆர்ப்பு-(கமது) ஆரவாரத்தை, அஞ்சா-அஞ்சாத, குஞ்சரம்-மானையினது, கும்பத்து - மத்தகத்தில், பாய்வன - பாயாநின்றன (அப் பாய்த்துள்), குன்று இவரும் - மலையின்கட்ட பாய்கின்ற, வேங்கை இரும்புவி - வேங்கைப் பெரும்புவியின் (பாய்த்துளை), போன்ற - ஒத்தன, எ-து.

கடவி என்னும் படுவிகுதி குன்றிய இறந்தகாலச் செய்ப்பாட்டு வினையெச்சம் பாய்வன என்னும் வினைமுற்றின் முதனிலையையும், அவ்வினைமுற்றினின்று பிரிந்த தொழிற்பெயர் வினைமுதலாய்ப் போ

ஞ்ற என்னும் வினைமுற்றப் பயணிலையையுங் கொண்டன; கடவு-
பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, இ-இறந்தகால வினையெச்சவிகுதி. (கச)

ஆர்ப்பெழுந்த ஞாட்பினு ளாளா ளோதிர்த் தொடித்
தாக்கி யெறிதா வீழ்த்தரு மொன்குருதி
கார்த்திகைச் சாற்றிற் கழிவிளக்கைப் போன்றனவே
போர்க்கொடித் தாஜைப் போருபுன னீர்காடன்
ஆர்த்தம ரட்ட களத்து.

(இ-என்.) போர் - போரில் (வல்ல), கொடி தாஜை - கொடிப்
பகடையையும், பொருபு (கணபொடி) மோதும், புனல் நீர் நாடன் -
காவிரி நீர்காட்டடியடிய செங்கட்சோழன், ஆர்த்து - கொக்கரித்து,
அமர் - போரில், அட்ட- (பகைவரைக்) கொன்ற, களத்து - களத்தில்,
ஆர்ப்பு எழுந்த - ஆரவாரமிகுந்த, ஞாட்பிழவுள் - போரில், ஆன் ஆன்-
ஆனும் ஆனும், எதிர்த்து ஒடித்திரிசென்றேடி, தாக்கி - பொருது,
எறிதர- (ஆயுதங்களை) வீசுதலால், வீழ்த்தரும் - சொரியானின்ற, ஒன்
குருதி-ஒன்றியவுற்றிரம், கார்த்திகை சாறு இல் - கார்த்திகைவிழாவில்,
கழி விளக்கை - மிக்கவிளக்கனை, போன்றன-ஒத்தன, எ-று.

தாக்கி-இறந்தகால வினையெச்சம் ; தாக்கு- பகுதி, உகரக்கேடு
சந்தி, இ-எச்சவிகுதி. ஏறிதர-காரணப்பொருளில் வருதலால் இறக்த
கால வினையெச்சம். ஏறிதரு; பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, அ-எச்சவிகுதி,
எறிதரு ஒருசொன்னீர்மைத்து. ஆர்த்து-இறந்தகால வினையெச்சம் ;
ஆர்-பகுதி, த-சந்தி, த-இறந்தகாலவிடைநிலை, உ-எச்சவிகுதி. (கச)

நனிந்த கடலுட் டிமிறிரை போலெங்கும்
வினிந்தார் பினங்குருதி மீர்க்கும் - தெளிட்து
தடற்றிடங் கொள்வாட் டலையவிழுங் தார்ச்சேய்
உடற்றியா ரட்ட களத்து.

(இ-எ்.) தெளிந்து - விளங்கி, தட்டு - உறையினது, இடம் கொள்ள - இடத்தலடங்கும், வாள் - வாளையும், தனை அவிழும் - கட்டவிழ்க்க, தார் - மாலையையுடைய, சேய் - இளமைப்பருவத்தையுடைய செங்கட்சோழன், உடற்றியார் - (கன்னைக்) கோபிக்கச் செய்தவரை, அட்ட - கொன்ற, களத்து - போர்க்களத்தில், நளிந்த - அகன்ற, கடலுன் - கடவில், திமில் - தோணியையும், திரை - அலையையும், போல் - போல, எங்கும் விளிந்தார் - எவ்விடத்தும் பட்டவருடையபினைம் - பினங்குப்பையை, குருதி ஸ்ரக்கும் - உதிரவெள்ளம் இழாநிந்கும், ஏ - று.

நளிந்த-உரிச்சொல்லடியாகப் பிறந்த இறந்தகாலப் பெயரெச்சம்; நளி - பகுதி, ந் - சங்கி, த - இறந்தகாலவிடைநிலை, அ - எச்சவிகுதி. திரை-வினைமுதற்பொருளில்வந்த இகர விகுதியோடு புணர்க்குது குன்றிய தொழிற்பெயர்; செய்ப்படுபொருளில் வந்ததெனிலும் அமையும். விளிந்தார் - இறந்தகால வினையாலனையும் பெயர்; விளி - பகுதி, ந் - சங்கி, த - இறந்தகாலவிடைநிலை, ஆர் - விகுதி. ஸ்ரக்கும் - செய்யும் என்னும் வாய்பாட்டு வினைமுற்று; ஸர் - பகுதி, கு - சாரியை, கரத் தோற்றும் உகரக்கேடும் சங்கி, உம் - முற்றுவிகுதி. தடற்றிடம் - ஒற்றுமைக்கிழமைப்பொருளில் வந்த ஆரூம்வேற்றுமைத் தொகை நிலைத்தொடர். உடற்றியார் - இறந்தகாலப் பிறவினை வினையாலனையும்பெயர்; உடல் - பகுதி, லகரம் றகரமாகத்திரிதல் சங்கி, று - பிறவினைவிகுதி, அனைத்தும் ஒருபகுதி, இன் - இறந்தகாலவிடைநிலை, ஈற்று வகரம் கடைக்குறை, பகுதியிற் றகரக்கேடும் யகரத்தோற்றும் சங்கி, ஆர்-விகுதி. (கஅ)

இடைமருப்பின் விட்டெறிந்த வெஃகக்கான் மூழ்கிக்
கடைமணி காண்வரத் தோற்றி - நடைமெலிந்து
முக்கோட்ட போன்றகளி நெல்லா நீர்நாடன்
புக்கம ரட்ட களத்து.

(இ - ள்.) ஸீர் காடன் - நீர்காட்டையுடைய செங்கட்சோழன், அமர் புக்கு-போரிற்புகுஞ்து, அட்ட களத்து - (பகைவரைக்) கொன்ற போர்க்களத்தில், மருப்பின் இடை - (யானைகளின்) கொம்பினாடுவே, விட்டு எறிந்த எஃகம் - விட்டெறிந்தவேலின், கால்மூழ்கி - காம்பு குளித்தலால், கடைமணி - (அவ்வேலின்) கடைமணி, காண்வர - விளங்க, களிறு எல்லாம் - யானைகளெல்லாம், தோற்றி - தோன்றி, நடை மூலிக்கு-நடைதளர்ந்து, முக்கோட்டை போன்ற - மூன்றுகோம்பு களையுடைய யானைகளை யொத்தன, எ-று.

மூழ்கி - காரணப்பொருளில்வந்த இறங்கால வினையெச்சம். கடைமணி-உருபும்பயலும் உடன்கிருக்க வழாம் வேற்றுமைத் தொகை ரிலைத்தோடர். தோற்றி - தன் வினை வினையெச்சம்; தோன்று-பகுதி, னகரம் தகரமாதல் வலித்தல் விகாரம், உகரக்கேடு சந்தி, இ-எச்ச விகுதி. முக்கோட்டை - சினையத்யாகப்பிறந்த பலவின்பாற படர்க்கைக் குறிப்புவினையாலைண்டுபெயர்; முக்கோடு - பகுதி, டகரத்தோற்ற மும் உகரக்கேடுஞ்சந்தி, அ-விகுதி; முக்கோடு-ஒருசொன்னீர்மைத்து.

இருசிறக ரீர்க்குப் பரப்பி யெருவை
குருதி பினங்கவருந் தோற்றம் - திரவிலாச்
சீர்முழாப் பண்ணமைப்பான் போன்ற புன்னடன்
நேராரை யட்ட களத்து.

(இ - ள்) புனல்காடன் - நீர்காட்டையுடைய செங்கட்சோழன், நேராரை - பகைவரை, அட்ட களத்து - கொன்ற போர்க்களத்தில், எருவை - கழுகுகள், இரு சிறகர் - இரண்டு சிறகின்கண்ணுமூன்ள, ஈர்க்கு பரப்பி - ஈர்க்குகளைப் பரப்பி, குருதி - உதிரத்தோடு, பினம் கவரும் - பினங்களைக் கொள்ளோம், தோற்றம்-காட்சி, தீவு இலா - கலக்கமில்லாத, சீர் - ஒசையையுடைய, மூழா - மூழவினை, பண் அமைப்பான் - பண்ணமைப்பவனை, போன்ற - ஒத்தன, எ-று.

சிறு சிறக் இதுதினிலைப்போலி. தொற்றம் - தொழிற்பெயர்; தோன்று - பகுதி, மெல்லெழுத்து வல்லெழுத்தாதல் விகாரம், உகரக் கேடு சந்தி, அம் - தொழிற்பெயர் விகுதி. முதா : முதல் எண் உகரக் காரியை பெற்றும் வரும். (எ)

இனைவே வெழின்மருமத் திங்கப் புண்கூர்ந்து
கனியைலைக் கொல்கிய யானை - துணையிலவாய்த்
தொல்வலி யாற்றித் துளக்கினவாய் மெல்ல
நிலங்கால் கவரு மலைப்ரோன்ற செங்கட்
சினமால் பொருத களத்து.

(இ-எ்.) சினம் - கோபக்கதயுடைய, செங்கண்மால் - செங்கட சோழன், பொருத களத்துப்போர்செய்த போர்க்களக்குதல், இனைவேல்-இனைத்தவேல்கள், எழில் மருமத்து-அழகியமார்பில், இங்க- அமுந்தத வால், புண் கூர்ந்து - புண்மிகுந்து. கனை அலைக்கு - அம்பினிலைப்புக ளால், ஒல்கிய யானை - தளர்ந்த யானைகள், துணை இலவாய் - (தம்மேற் கொண்ட) துணைவரையிலவாய், தொல் வலி - பண்டைவளியினின்று, ஆற்றி - நீங்கி, துளக்கினதுய் - நடுங்கி, மெல்ல - மெல்ல, நிலம் - நிலத்தை, கால்கவரும் - காலாலே யகப்படுக்கும், மலைபோன்ற - மலை நியயொத்தன, எ-று.

இங்க - காரணப்பொருளில் வருதலால் இறந்தகாலத்தின்மேல் நின்ற வினையெச்சம்; இங்கு-பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, அ-ஏச்சலிகுதி, இது திசைச்சொல்லடியாக வந்தது. அலை - முதனிலைத் தொழிற்பெயர். கு-உருபுமயக்கம். துணை - பண்பாகுபெயர். தொல்வலியாற்றி நீக்கப்பொருளில்வந்த சிக்தாம்வேற்றுமைத் தொலைகளிலைத்தொடர். ()

இருநிலஞ் சேர்ந்த குடைக்கீழ் வரிதுதல்
ஆடியல் யானைத் தடக்கை பொனிதுவாள்
ஒடா மறவர் துணிப்பத் துணிக்தவை

கோடுகொ ளொண்மதியை நக்கும்பாம் பொக்குமே
பாடா ரிடிமுரசிற் பாய்புன னீர்நாடன்
கூடாரை யட்ட களத்து.

(இ-எ்.) பாடு ஆர் - ஒவிசிறைந்த, இடி - இடிபோன்ற, முரசின்-
முரசினையுடைய, பாய்புனால் நீர்நாடன் - பாய்ந்து செல்லுங் காவிரிநீர்
நாட்டைப்புடைய செங்கட்டோழன், கூடாரை - பகைவரை, அட்ட கள
த்து - கொன்ற போர்க்களத்தில், ஒளிரு வாள்-விளங்கும் வாளையேந்
திய, ஒடா மறவர் - புறங்கொடாத வீரர்கள், துணிப்ப - துண்டுபடு
ந்த, துணிந்தவை-துண்டுப்பட்டனவாதி, இரு நிலம் - பெரியவிலத்தில்,
சேர்ந்த - விழுந்துகிடந்த, குடை கீழ் - குடையின்கீழ் (கிடந்த), வரி
நுதல் - வரிபொருங்கிய கெந்றியையுடைய, ஆடு இயல் - வெற்றிசேர்
ந்த, யானை தடாம் கை - யானையினது நீண்டகைகள், சோழ கொள் -
கலைநிறைந்த, ஒன் மதியை - ஒன்ளிய சந்திரனை, நக்கும் - தீண்டும்,
பாம்பு ஒக்கும் - பாம்பினையொக்கும், எ-து.

துணிந்தவை என்னும் வினைமுற்று எச்சமாய் இசையெச்சமாய்
நின்ற கிடந்த என்னும் பெயரெச்சத்தையும், அவ்வெச்சம் கை என்னும்
பெயரையுங் கொண்டன. முரசின் நீர்நாடன் எனக்கொண்டு இரண்
டாமுருபும்பயனுங்கொக்க தழாங்கிலத்தொடர் என்க. பாய்புனால் -
இடைப்பிதறவரல். ஒக்கும் - உவமவருபியடைச்சொல்லடியாகப் பிறந்த
செய்யும் என்னும் வாய்பாட்டு வினைமுற்று; ஒ - பகுதி, கு - சாரியை,
கொத்தோற்றமும் உகரக்கேடும் சுந்தி, உம் - முற்றவிகுதி... (22)

எற்றி வயவ ரெறிய நுதல்பிளங்கு
நெய்த்தோர்ப் புனு னிவந்த களிற்றுடப்பு
செக்கர்கொள் வானிற் கருங்கொண்முப் போன்றவே
கொற்ற வேற்றஞீக் கொடித்தின்டேர்ச் செம்பியன்
சேற்றுரை யட்ட களத்து.

(இ-ள்.) கொற்றம் - வெற்றியையுடைய, வேல்-வேலையெந்திய, தானை-சேனையையும், கொடி திண்டேர்-கொடிகட்டிய வலியதேரையுமைய, செம்பியன் - செங்கட்சோழன், செற்றுரை - பகைவரை, அட்ட களத்து - கொன்ற போர்க்களத்தில், வயவர் எற்றி ஏறிய - வீரர்கள் எடுத்து ஏறிதலால், நுதல் பிளங்கு - நெற்றிபிளங்கு, நெய்த் தோர் புன்னுள் - உதிரீரூள், நிவஞ்சு-மூழ்கியெழுஞ்ச, களிஞருடம்பு - யானையினது உடல், செக்கர்கொள் வானில் - செக்கர்வானத்தில், கரு கொண்மூ - கரியமேகத்தை, போன்ற - ஒத்தன, எ-று.

களிற்றுடம்பு - எழுஷாய், போன்ற பயனிலை. எற்றி - இறந்தகால வினையெச்சம்; எற்று-பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, இ-எச்சவிகுதி. நிவஞ்சு-இறந்தகாலவினையெச்சம்; நிவ-பகுதி, ந் - சந்தி, த் - இறந்தகாலவினை நிலை, அ - எச்சவிகுதி. செக்கர்: செ - பகுதி, கு - சாரியை, கராத் தோற்றமும் உகரக்கேடும் சந்தி, அர் - பகுதிப்பொருள் விகுதி; இது செம்மெயின்னும் பண்பின்மேல் நின்றது. செற்றர் - இறந்தகால வினையாலனையும் பெயர்; செறு - பகுதி, முதனிலையெழுத்தாய்த் தோன்றினின்ற-றகரம் இறந்தகாலவிடைனிலை, உகரக்கேடு சந்தி, ஆர் - பலர்பால் விகுதி. களிற்றுடம்பு - ஒற்றுமைக்கிழமைப் பொருளில் வந்த ஆரூம்வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர். (உட)

திண்டோண் மறவ ரெறியத் திசைதோறும்
பைக்தலை பாரிற் புரள்பவை - நண்கெளைத்தும்
பெண்ணையங் தோட்டம் பெருவளி புக்கற்றே
கண்ணுர் கபழ்தெரியற் காவிரிநீர் நாடன்
நண்ணுரை யட்ட களத்து.

(இ-ள்.) கண் ஆர் - கண்ணுக்கு நிறைந்த (காட்சியையுடைய), கமழ் தெரியல் - வாசனை வீசும் மாலையை (அணிந்த), காவிரிநீர் நாடன் - காவிரிநீர் காட்டையையுடைய செங்கட்சோழன், நண்ணுரை-பகை வரை, அட்ட களத்து - கொன்ற போர்க்களத்தில், திண்ட தோன் -

வலியதோளையுடைய, மறவர் - வீரர்கள், ஏறிய - ஏறிதலால், திசை தோறும் - திசைகள்தோறும், பாரில் - மூழியில், புரள்பவை - புரளும், பைந்தலை - பசியதலைகள், நன்கு எனைத்தும் - மிகவும், பெண்ணை தோட்டம் - பணங்காட்டில், பெரு வளி - பெருங்காற்று, புக்கது அற்று - புக்கசெய்லையொத்தன, எ - ரு.

மறவர்-காரணப்பெயர்; மறம்-பகுதி, மகாக்கேடும் வகரத்தோற்றும் சந்தி, அர்-பல்ர்பால்-விகுதி. பார் - முதனிலைத்தொழிலாகுபெயர்; பர - பகுதி, முதனீருதலும் அகரங்தொகுதலும் விகாரம். விழுதுக்கு வீழ் என நிற்றலும் காண்க, வளி - வண்மையைத் தருதலையுடையது என்னும் பொருள்மேல் நிற்றலால் காரணப்பெயர்; வண்மை - பகுதி, ஈறுகெடுதல் சந்தி, இ - உடையதென்னும் பொருளில் வந்த விகுதி. புரள்பவையென்னும் பலவிஞ்பாற்படர்க்கை விளைமுற்று, பெயரேச் சத்தின்மேல்வின்றது. அம் - சாரியை. பெண்ணைத்தோட்டம் - உருபும்பயனுடைக்க இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர். இது மிகுதிபற்றி வந்தது. பசுமை: கருமைமேல் வின்றது. (உச)

மலைகலங்கப் பாயு மலைபோ னிலைகொள்ளாக
குஞ்சரம் பாயக் கொடியெழுந்து - பொங்குபு
வானங் துடைப்பன போன்ற புன்னுடன்
மேவாரை யட்ட களத்து.

(இ - ள்.) புனல் நாடன் - நீர்நாட்டையுடைய செங்கட்சோழன், மேவாரை - பகைவரை, அட்ட களத்து - கொன்ற போர்க்களத்தில், மலை கலங்க - மலைகள் கலங்க, பாயும் - பாயாநின்ற, மலைபோல் - (வேறு) மலைகள்போல, னிலைகொள்ளா - னிலைகொண்டு, குஞ்சரம் பாய - (பகைவர் யானைகள் கலங்க) யானைகள் பாய்தலால், சொடி எழுந்து-(அவற்றின்) கொடிகள் மேலெழுந்து, பொங்குபு-விளங்கி(துவன் தல்), வானம் - வானத்தில் (உள்ளதுகளை), துடைப்பன போன்ற துடைக்குஞ்செய்லையொத்தன, எ - ரு.

மலை: பலவளங்களையும் தரித்தலுடையது என்னும் பொருள்மேல் நிற்றவாஸ் முதனிலைத் தொழிலாகுபெயர். மலைதல் - சூழிதல். கொள்ளா, பொங்குபு - இறந்தகால வினையெச்சங்கள்; கொள் - பகுதி, ஸ் சங்கி, ஆ-எச்சவிகுதி. பொங்கு - பகுதி, பு - எச்சவிகுதி, துவள்தல் இசையெச்சம். (உடு)

எவ்வாயு மோடி வயவர் துணித்திட்ட
கைவாயிற் கொண்டெழுஞ்ச செஞ்செவிப் புன்சேவல்
ஜிவாப் வயநாகங் கவ்வி விசும்பிவரும்
செவ்வா யுவணத்திற் ரேண்றும் புன்னடன்
தெவ்வரை யட்ட களத்து.

(இ-ள்.) புனல் நாடன் - நீர்நாட்டையுடைய செங்கட்சோழன், தெவ்வரை - பகைவரை, அட்ட களத்து - கொண்ற போர்க்களத்தில், எ வாயும் ஓடி - எவ்விடத்தும் சென்று, வயவர் - வீரர்கள், துணித்திட்ட - துணித்த, கை - கைகளை, வாயில்-(தமது) வாயில், கொண்டு எழுஞ்ச-(கவ்விக்கொண்டு) மேமலெழுஞ்ச, செம் செவி - செவங்த செவி களையுடைய, புல் சேவல்-புல்லிய பருந்தின் சேவல்கள், ஜி வாய் - ஜிக்கு வாயையுடைய, வயம் நாகம் கவ்வி - வலியையுடைய பாம்பைக்கவ்வி, விசும்பு இவரும் - ஆகாயத்திற் பறந்துசெல்லும், செவாய் - செவங்த வாயையுடைய, உவணத்தில்-கருடனைப்போல, தோன்றும்-தோன்று நிற்கும், எ - யு.

இல் உருபு இரண்டனுள் முன்னது இடப்பொருட்டு, பின்னது ஒப்புப்பொருட்டு. வயவர் - காரணப்பெயர்; வயம் - பகுதி, மகரக் கேடும் வகரத்தோற்றமுங் சங்கி, அர்-பலர்பால்விகுதி. கவ்வி - இறந்தகால வினையெச்சம்; கவ் - பகுதி, வ் - சங்கி, இ-எச்சவிகுதி. இவரும்-எதிர்காலப் பெயரெச்சம்; இவர் - பகுதி, உம் - எச்சவிகுதி. உம்மை: முற்று. (உசு)

செஞ்சேற்றுட் செல்யானோ சீறி மிதித்தலால்
ஒண்செங் குருதிக் டொக்கீண்டி நின்றவை
ழநிர் வியன்ற மிடாப்போன்ற புன்னுடன்
மேவாரை யட்ட களத்து.

(இ-எ்.) புனல் நாடன் - நீர்நாட்டையுடைய செங்கட்சோழன்,
மேவாழூ - பகைவரை, அட்ட களத்து - கொன்ற போர்க்களத்தில்
செம் சேறுள் - (உதிரத்தாற் சேறுபட்ட) செஞ்சேற்றில், செல்யானோ-
செல்லுகின்ற யானோகள், சீறி மிதித்தலால் - கோபித்து மிதித்தலால்
(குழிந்த இடங்களில்), தொக்கு ஈண்டி - தொக்கு செருங்கி, நின்ற
வை - நின்ற, ஒன் - ஒன்னிய, செம் குருதிகள் - செவங்தவுதிரங்கள்,
ழு வியன்ற-செவந்த ஷுக்களையாக்கிய, நீர்மிடா-நீர்மிடாவை, போன்ற-
ஒத்தன, எ - று.

குழிந்த இடம் - இசையெச்சம். நின்றவை என்னும் பலவின்
பாற்படர்க்கை இறந்தகால வினைமுற்றுக்கொண்டு முடிந்த குருதி
என்னும் பொருட்பெயர்ச்சொல் அதன் பயனிலையாய் நில்லாது
போன்ற என்பதற்கு வினைமுதலாய் நிற்றலால் இது பெயரெச்சப்
பொருள்மேல்நின்றது. வியன்ற - இறக்கத்தாலப்பெயரெச்சம்; வியல்-
பகுதி, வகரம் னரமாகத் திரிதல் சங்கி, ந்-இடைங்கிலை, ஆ-விகுதி. ()

ஒடா மறவ ருருத்துமதஞ் செருக்கிப்
பிடுடை வாளர் பிறங்கிய ஞாட்டிலுள்
கேடகத்தோ டற்ற தடக்கைகள்கொண் டோடி
இகலன்வாய்த் துற்றியப் தோற்ற மயலார்க்குக்
கண்ணுடி காண்பாரிற் ரேண்றும் புன்னுடன்
நண்ணுரை யட்ட களத்து.

(இ-எ்.) புனல் நாடன் - நீர்நாட்டையுடைய செங்கட்சோழன்,
ஙண்ணுரை - பகைவரை, அட்ட களத்து - கொன்ற போர்க்களத்தில்

ஓடா மறவர் - புறங்கொடாத வீரர்கள், உருத்து - கோபித்து, மதம் செருக்கி - களிப்பால் மிகுந்து, பீடு உடை - பெருமையையுடைய, வாளார் - வாளேந்தினவராய், பிறங்கிய - போர்செய்த, ஞாட்பினுள் - போரில், கேடகத்தோடு அற்ற - கேடகத்தோடறுபட்ட, தடம் கை கள் - நீண்ட கைகளை, கொண்டு ஒடி - கொண்டுசென்று, இலவன் - ஓரிகள், வாய் தூற்றிய - (தமது) வாயிற் கல்விய, தோற்றம் - காட்சி, அயலார்க்கு - அயலில் நின்றவர்க்கு, கண்ணுடி காண்பாரில் - கண் ணுடி காட்டுவாரரப்போல, தோன்றும் - தோன்றுநிற்கும், எ-து.

உருத்து, செருக்கி - இறந்தகால வினையெச்சங்கள்; உரு - பகுதி, த் - சந்தி, த் - இறந்தகாலவிடைநிலை, உ - எச்சவிகுதி. செருக்கு - பகுதி, உரக்கேடு சந்தி, இ - எச்சவிகுதி. வாளார் - பலர்பாற் படர்க் கைக் குறிப்புவினைமுற்று எச்சமாய்வின்றது; பிறங்கிய - இறந்தகாலப் பெயரெச்சம்; பிறங்கு - பகுதி, உரக்கேடு - சந்தி, இன் - இறந்தகால விடைநிலை, னகரமெய் கடைக்குறை, யகரடெய் சந்தி, அ - எச்ச விகுதி. தூற்றிய - இறந்தகாலப் பெயரெச்சம்; தூற்று - பகுதி, உரக்கேடு சந்தி, இன் - இறந்தகாலவிடைநிலை, னகரம் கடைக்குறை, யகரத்தோற்றம் சந்தி, அ - பெயரெச்சவிகுதி. காண்பார் - முதனிலை திரியாது வந்த பிறவினைவினையாலனையும் பெயர். இல் - ஒப்புப் பொருட்டு. (உசு)

கட்காவிற் காற்றுற் றெறிய வெடிபட்டு
வீற்று வீற்றேடு மாயிலினம்போல் - நாற்றிசையும்
கேளி ரிழுந்தா ரல்ருப்பீவ செங்கட்
சினமால் பொருத களத்து.

(இ-எ்.) சினம் - கோபத்தையுடைய, மால் - செங்கட்சோழன், பொருத் களத்து - போர்செய்த போர்க்களத்தில், கடி காவில்-(இருள்) மிகுந்த சோலையில், காற்று உற்று ஏறிய - காற்று அதிகரித்து வீசுத் தால், வெடிபட்டு-அஞ்சி, வீற்று வீற்று ஒடும்-இனம் இனமாக ஒடும்,

மயில் இனம்போல் - மயிற்கூட்டம்போல், கால் திசையும் - நான்கு திசையிலும், கேளிர் இழந்தார்-கொழுஷரையிழந்த பெண்கள், அலறுப-அவளுநிற்பர், எ-று.

கேளிர் - காரணப்பெயர்; கேள் - பகுதி, இர் - பலர்பால் விகுதி. அலறுப - பலர்பாற்படர்க்கை வினைமுற்று. (ஒகு)

மடங்க வெறிந்து மலையுருட்டு நீர்போல்
த்தடங்கொண்ட வொண்குருதி கொல்களி நீர்க்கும்
மடங்கன் மற்மொய்யப்பிற் செங்கட்ட சினமால்
அடங்காரை யட்ட களத்து.

(இ - ஓ்.) மடங்கு அல் - மடங்குதல்லாத, மறம் - வலிய, மொய்ம்பின் - மார்பினையுர், செம் கண் - செவந்த கண்ணினையும், சினம்-கோபத்தையுமுடைய, மால் - தெங்கட்டசோழன், அடங்காரை-பகைவரை, அட்ட களத்து - சொன்றபோர்க்களத்தில், மலை மடங்க ஏறிந்து - மலைகள் மறிய ஏறிந்து, உருட்டும் நீர்போல் - (அம்மலைகளை) உருட்டுகின்ற வெள்ளத்தைப்போல, தடம் கொண்ட - பரந்த, ஒன் குருதி - ஒன்னிய உதிரவெள்ளம், கொல் களிறு - கொல்லப்பட்ட யானைகளை, ஸர்க்கும் - இழுத்துச் செல்லாநிற்கும், எ - று.

மடங்கல்மறம்மொய்ம்பின் என்பதற்குச் சிங்கம்போலும் வீரமும் வலியுமுடைய எப்ப பொருள்கொள்ளிலும் அமையும். உருட்டும் - பிறவினைப்பெயரெச்சம்; உருள் - பகுதி, இ - பிறவினை விகுதி, எகரம் டகரமாகத் திரிதல் சந்தி, அனைத்தும் ஒருபகுதி, உகரக்கேடு சந்தி; உம - எச்சவிகுதி, ஸர்க்கும் - செய்யும் என்னிலும் பொதுவினைமுற்று, ஸர் - பகுதி, கு - சாரியை, ககரத்தோற்றமும் உகரக்கேடும் சந்தி, உம - விகுதி. (ஊ)

ஓடா மறவ ரெவிய நுதல்பிளாந்த
கோடேந்து கொல்களிற்றுக் கும்பத் - தெழிலோடை

மின்னுக் கொடியின் மினிரும் புன்னுடன்
ஒன்றுரை யட்ட களத்து.

(இ-எ்.) புனல் நாடன் - நீர்நாட்டையுடைய செங்கட்சோழன், ஒன்றுரை - பகைவரை, அட்ட களத்து - கொன்ற போர்க்களத்தில், ஓடா மறவர் - புறங்கொடாத வீரர்கள், ஏறிய - (படைகளை) வழங்குதலால், துலங் பிளக்க - செற்றிபிளக்க, கோடி ஏந்து - கொம்பினை யேந்திய, கொல் களிறு - கொல்லும் யானையினது, கும்பத்து - மத்தகத்தில் (கட்டிய), எழில் ஒடை - அழகியபட்டம், மின்னு கொடியில்- மின்னற்கொடிபோல, மினிரும் - விளங்காநிற்கும், எ - று.

துதல் என்னும் வினைமுதலின் பயனிலையாய்வின்ற பிளங்க என்னும் இறங்காலப்பெயரெச்சம் குஞ்சரம் என்னும் பிறபெயர் கொண்டது. கும்பத்து ஒடை - ஏழாம்வேற்றுமைத் தொகைவிலைத்தொடர். எழில் - இடைப்பிறவரல். (உக)

மையின் மாமேனி நிலமென்னு நல்லவள்
செய்யது போர்த்தாள்போற் செவ்வந்தாள் - பொய்தீர்ந்த
ழுந்தார் முரசிற் பொருபுன ஸீர்நாடன்
காய்ந்தாரை யட்ட களத்து.

(இ-எ்.) கூதார் - பூமாலையினையும், முரசின் - வெற்றிமுரசினையுமடைய, பொய் தீர்ந்த-வறத்தலில்லாத, பொரு - (கரையொடு) மோதும், புனல் நீர்நாடன் - காவிரி நீர்நாட்டையுடைய செங்கட்சோழன், காய்ந்தாரை - வருத்தும் பகைவரை, அட்ட களத்து - கொன்ற போர்க்களத்தில், மை இல் - குந்றமில்லாத, மா மேனி - அழகிய மேனியை யுடைய, நிலம் என்னும் நல்லவள் - பூமி என்னுமாது, செய்யது - சிவந்த போர்வையை, போர்த்தாள்போல் - போர்த்தவள்போல, செவ்வந்தாள் - செவ்வந்தாள், எ - று.

போர்த்தாள் என்றதனால் இன்னது எனப் புலப்படுதலின் ‘செய்யது’ என்றார். செய்யது - குறிப்புவிலீண்யால்ஜெயும் பெயர்; செம்மைபகுதி, சறு கெடுதலும் மகரமெய் திரிதலும் சந்தி, அகாஞ் சாரியை; து - ஒன்றன்பால் விகுதி. செவ்வந்தாள் : வகரமெய் விரித்தல் விகாரம்; செவ் - பகுதி. காய்ந்தார் - இறந்தகால விலீண்யால்ஜெயும் பெயர்; காய் - பகுதி, ந் - சந்தி, த் - இறந்தகால இடைவீலை, ஆர் - பலர்பால் விகுதி. (உட)

பொய்கை யுடைந்து புனல்பாய்க்க வாயெல்லாம்
நெய்த விடையிடை வாளை பிறழ்வன்போல்
ஜிதிலங் கெள்கி னவிரொளிவா டாயினவே
கொய்ச்வன் மாஷிற் கொடி த்தின்டேர்ச் செம்பியன்
தெவ்வரை யட்ட களத்து.

(இ-எ்.) கொய்-கத்திரித்த, சுவல் - பறமயிரையுடைய, மாவின்குதிரையினையும், கொடி - கொடிகட்டிய, திண் தேர் - வலிய தேரி ஜொயுமுடைய, செம்பியன் - செங்கட்டோழன். தெவ்வரை-பகைவரை, அட்ட களத்து-கொன்ற போர்க்களத்தில், பொய்கை உடைந்து-பொய்கைக்கரை யுடைதலால், புனல் பாய்க்கத் - (அகன்கண்ணுவன்) நீர்பாந்த, வாய் எல்லாம் - இடமெல்லாம், நெய்தல் - (மலர்க்கத) நெய்தற்கூங்களின், இடை இடை - கடுவே கடுவே, வாளை பிறழ்வன்போல் - வாளைமீன் பிறழ்தல்போல, ஜி து இலங்கு - அழகிதாப் விளங்காளின்ற, எஃகின் - வேலக்கோடி, அவிர் ஒளி - விளங்கும் ஒளியையுடைய, வாள் தாயினா - வாள் பரந்தன, ஏ - ரூ.

ஜி - அஃகினை யொன்றன்பாற் படர்க்கைக் குறிப்புவிலீண்முற்று ஏச்சமாய் இலங்கு என்னும் காலங்காந்த பெயரெச்சங் கொண்டத; ஜி - பகுதி, து - ஒன்றன்பால் விகுதி. தாயினா - அஃகினைப் பலவின்பாற் படர்க்கை இறந்தகால விலீணமுற்று; தாவு - பகுதி, இன் -

இடைநிலை, வுகரக்கேடும் யகரத்தோற்றமும் சந்தி, அ - பலவின்பால் விகுதி. (கட)

இணரிய ஞாட்டினு னேற்றெழுந்த மைந்தர்
சடரிலங் கெஃக் மெறியக்சோர்க் துக்க
குடர்கொண்டு வாங்குங் குறுநரி கந்திற்
ரூட்ரோடு கோனுய்ப் புரையுமடர் பைம்பூட்
சேய்பொரு தட்ட களத்து.

(இ - ள்.) அடர் - தகட்டுவதிவாகிய, வரம்துண் - பசிய ஆபர ணத்தையணிக்த, சேய் - செங்கட்சோழன், பொருது அட்ட - போர் செய்துகொன்ற, களத்து - போர்க்களச்தில், இணரிய ஞாட்டிலுள் - தொடர்ந்து நெருங்கிய போரில், ஏற்று எழுந்த - எதிர்த்தெழுந்த, மைந்தர்-வீரர்கள், சடர் ஜிலங்கு - ஒளிவிளங்கானின்ற, எஃகம் எறிய-வேல்களை யெறிதலால், சோர்ந்து உக்க - சரிந்துசிந்திய (வீரர்களது), குடர்கொண்டு - குடர்களைக் கவ்விக்கொண்டு, வாங்கும் - இழுக்கும், குறு னரி - குறுநரிகள், கந்தில் - கட்டுத்தறியில் (கட்டப்பட்ட), தொட ரோடு - சங்கிலியோடு (நின்ற), கோனுய் புரையும் - கோனுய்களை யொக்கும், எ - று.

மைந்தர் - காரணப்பெயர்; மைந்து - பகுதி, உகரக்கேக்கி சந்தி, அர் - பலர்பால்விகுதி; மைந்து - வண்மை. இணரிய - இறங்காலப் பெயரெச்சம்; இணர் - பகுதி, இன்-இடைநிலை, னகரம் கண்டக்குறை, யகரமெய் சந்தி, அ - செக்கவிகுதி. குடல் - குடர் இறதினிலைப்போலி.

செவ்வாரச் செண்ணி யரிமா னேஞ் டவ்வரை
யோல்கி யுருமிற் குடைந்தற்றான் - மல்கீக
கரைகொண் றிழித்தலூங் காவிரி நாடன்
உரைசா ஹடம்பிடி. மூழ்க வரசோ
டரசுவா வீழ்ந்த களத்து.

(இ-எ்) செம்வரை - செம்மலையினது, சென்னி-உச்சியிலுள்ள, அரிமானேடு - சிங்கத்தோடு, அ வரை - அந்தமலை, ஒல்கி - தளர்க்கு, உருமிற்கு - இழயேற்றிற்கு, உடைந்தால் அற்று - அழிந்தாற்போல, மல்கி - மிகுக்கு, கரை கொன்று - கரைகளையழிந்து, இழிதரும் - செல்லும், காவிரி நாடன் - காவிரி சாட்டையுடைய செங்கட்சோழன், உரைசால் - புசழுமைக்கு, உடம்பிடி. மூஷ்க-வேல்கள்குளிப்ப, களத்து - போர்க்களத்தில், அப்சோடு - அரசரோடு, உவா - (பட்டம்பெற்ற) யானைகள், வீழ்ந்த - வீழ்ந்தன, எ-று.

மல்கி என்னும் இறங்கத்தாலவினையெச்சம் கொன்று என்னும் இறங்கத்தாலவினையெச்சத்தையும், அவ்வெச்சம் இழிதரும் என்னும் பெயரெச்சத்தையும், அவ்வெச்சம் காவிரி என்னும் பெயரையும் கொண்டன. மல்கு-பகுதி, உகரக்கேடு சுந்தி, இ-எச்சவிகுதி; இழிதா-பகுதி, குறுகலும் ரகரவுரம் விரிதலும் விகாரம். உடைந்தால்-தொகுத் தல் விகாரம்.

(ஏடு)

ஓரூ உவம னுறழ்வின்றி யொத்ததே
காவிரி நாடன் கழுமலங் கொண்டநான்
மாவுதைப்ப மாற்றுர் குடையெலாங் கீழ்மேலாய்
ஆவுதை காளாம்பி போன்ற புனாடுடன்
மேவாரை யட்ட களத்து.

(இ-எ்.) காவிரி நாடன் - செங்கட்சோழன், கழுமலம் - கழுமல மென்னும் ஊரினை, கொண்ட நாள் - கைக்கொண்டநாளில், புனல் நாடன் - அச்செங்கட்சோழன், மேவாரை-பகைவரை, அட்ட களத்து-கொன்ற போர்க்களத்தில், மா உதைப்ப - குதிரைகளுதைத்தலால், மாற்றுர் - பகைவர்களது, குடை எல்லாம் - குடைகளல்லாம், கீழ் மேல் ஆய்-கீழ்மேலாகி, ஆ உதை-பசக்களாலுடைத்தகப்பட்ட, காளாம்பி போன்ற - காளாம்பியையொத்தன, உவமன் - அவ்வுவமை, ஓ - சிறப்

புடைத்தாக, உறுத்து இன்றி - மாறுபாடில்லாமல், ஒத்தது - பொருக்கி யது, எ-று.

ஓ - சிறப்புப் பொருளில்வந்த இடைச்சொல். உடை-செய்ப்பாட்டு வினைப்பதிவிகுதி குன்றிய காலங்காந்த பெயரெச்சம். புனல்ளாடன், உவமன் இவற்றின் முதலில் அகரச்சட்டுத் தொகுத்தல். (ஏக)

அரசர் பினங்கான்ற நெய்தோர் முரசோடு
முத்துடைக் கோட்ட களிறிப்ப - எத்திசையும்
பொவம் புணரம்பி போன்ற புனரூடன்
தெவ்வரை யட்ட களத்து.

(இ-எ்.) புனல் ளாடன் - நீர்காட்டையுடைய செங்கட்சோழன், தெவ்வரை - பகைவரை, அட்ட களத்து - கொன்ற போர்க்களத்தில், அரசர் பினாம் - அரசராகிப பினங்கள், கான்ற - சிங்கிய, செப்புதோர்-உதிரவெள்ளங்கள், எ திசையும் - எல்லாத் திசைகளினின்றும், முர ரொடு - முரசினேடி, முத்து உடை - முத்தினையுடைய, கோட்ட - கொங்களையுடைய, களிறு - யானைகளை, ஸர்ப்ப - இழுப்பன (அவ் வெள்ளமும் அதனால் இழுக்கப்படும் யானைகளும்), பொவம் - கடலை யும், புணர்-அக்கடலைச்) சேர்ந்த, அம்பி-மரக்கலங்களையும், போன்ற - ஒத்தன, எ - று.

“புகுமகன் கிடைக்ககாணுாடு” என்றாற்போல அரசர் பினம் என விண்றது. கான்ற - இறந்தகாலப் பெயரெச்சம்; கால் - பகுதி, வகரம் னகரமாகத்திரிதல் சந்தி, ற் - இடைநிலை, அ - எச்சவிகுதி. கோட்ட - சினையடியாகப்பிறந்த குறிப்புவினைப்பெயரெச்சம்; கோடு - பகுதி, டகரத்தோற்றமும் உகரக்கேடும் சந்தி, அ - எச்சவிகுதி, ஸர் ப்ப - பலவின்பாற் படர்க்கை எதிர்கால வினைமூற்று; ஸர் - பகுதி, ப-சந்தி, ப-இடைநிலை, அ-முற்றுவிகுதி. (ஏக)

பருமப் பலையொருத்திற் பல்யாளை புண்கூர்க்
துருமெறி பார்பிற் புரஞும் - செருமொய்ம்பிற்
பொன்னூர மார்பிற் புளைகழற்காற் செம்பியன்
துன்னூரை யட்ட களத்து.

(இ-எ்.) செரு மொய்ம்பின் - போர்வலிமையினையும், பொன் ஆரம் - பொன்னூற்செய்த ஆரத்தையணிந்த, மார்பின் - மார்பினையும், புளைகழல் கால் - கட்டிய வீரகண்ணடையையுடைய காலினையுமுடைய, செம்பியன் - செங்கட்சோழன், துன்னூரை - பகைவரை, அட்ட களத்து-கொன்ற போர்க்களத்தில், பருமம் - பண்ணினையும், பணை - பருத்த, எருத்துன்-பிடரினையுமுடைய, பல்யாளை - பலயாளைகள், புண்கூர்க்குது - (படைகளால்) புண்மிகுதலால், உரும் ஏறி - இடியேற்றஞ் வெறியப்பட்ட, பாம்பின் - பாம்புபோல, புரஞும் - புரஞாங்கிற்கும், எ - ரு.

துன்னூர் - எதிர்மறை வினையால்கையும்பெயர்; துன்-பகுதி, ஆ-எதிர்மறைவிகுதி, ன் - சந்தி, அனைத்தும் ஒரு பகுதி, ஆர் - பலர்பால் விகுதி, விகுதியின் ஆ - முதற்குறை. கூர்க்குது - காரணப்பொருளில் வந்த உரிச்சொல்லடியாகப்பிறந்த இறந்தகால வினையெச்சம்; கூர் - பகுதி, ங் - சந்தி, ந் - இடைநிலை, உ - எச்சவிகுதி. இன் - ஒப்புப் பொருட்டு. (ஏ-ஏ)

மைந்து கால்யாத்து மயங்கிய ஞாட்டியனுள்
புபந்து கால்போகிப் புலான்முகந்த வெண்குடை
பஞ்சிபெய் தாலைமே போன்ற புன்னுடன்
வஞ்சிக்கோ வட்ட களத்து.

(இ-எ்.) புனல் நாடன் - நீர் நாட்டையுடைய செங்கட்சோழன்,
வஞ்சிக்கோ-வஞ்சியரசனுகியசேரனை, அட்ட களத்து-கொன்ற போக்கு
களத்து, மைந்து - (வீரர்கள் தங்கள்) மறவலிகள், கால் யாத்து-காலைத்

தீரோ செய்தலால், மயங்கிய - போகாது மிடைந்த, ஞாட்பிளூன் - அப்போர்க்களத்தில், கால் புய்ந்துபோகி-காம்பு பறித்துப்போதலால், புலால் முகந்த - செந்தலைசையை முகந்த, வெண்குடை-வெள்ளோக்குடைகள், பஞ்சி பெய்த - செம்பஞ்சக்குழம்பு பெய்த, ஆலம் ஏ போன்ற - ஆலத்தையே யொத்தன, எ - ரு.

யாத்து என்னும் இறங்கால வினையெச்சம் மயங்கிய என்னும் பெயரெச்சத்தையும், புய்ந்து என்னும் இறங்கால வினையெச்சம் போகி என்னும் வினையெச்சத்தையுங் கொண்டன. யா - பகுதி, த - சங்கி, த - இடைநிலை, உ - எச்சவிகுதி. புய்ந்து: புய் - பகுதி, ந-சங்கி; த - இடைநிலை, உ - எச்சவிகுதி. பெய்த - அகரவீறு தொக்குஞின்ற பெயரெச்சம்; பெய்-பகுதி. (உக)

வெள்ளிவெண் ஞாஞ்சிலான் ஞால் முழுவன்டோல்
எல்லாக் களிறு நிலஞ்சேர்ந்த - பல்வேற்
பணைமுழங்கு போர்த்தானைச் செங்கட் சினமால்
கணைமாரி பெய்த களத்து.

(இ-எ.) பல் வேல் - பலகாலும், பணை முழங்கு - முரச முழங்கானின்ற, போர் தானை - போர்ச்சேனையையும், சினம் - கோபத்தையுமைய, செங்கண்மால் - செங்கட்சோழன், சணை மாரி-அம்புமழுமி; பெய்த களத்து - பெய்த போர்க்களத்தில், வெள்ளி - வெள்ளியாற் செய்த, வெள் நாஞ்சிலால் - வெள்ளிய கலப்பையால், ஞாலம் உழுவனை போல் - நிலத்தை யுழுதல்போல, களிறு எல்லாம் - யானைகளைல்லாம், நிலம் சேர்ந்த- (முகங் கவிழ்ந்து) நிலத்தைச் சேர்ந்தன, எ-ரு.

வேலை: வேல் ஈறு தொகுத்தல். ஆல்: கருவிப்பொருட்டு. லகர்: அகரமாகத் திரிதல் க - மெ - உசு - சு - இல்.. “மெவிமேவினணவும்” என்றதனால். (சு)

வேணிறக் திங்க வபவரா லேறுண்டு
 கானிலங் கொள்ளாக் கலங்கிச் செவிசாய்த்து
 மாவிலங் கூறு மறைகேட்ப போன்றவே
 பாடா ரிடிமூசிற் பாய்புனனீர் நாடன்
 கூடாரை யட்ட களத்து.

(ஓ - ஸ்.) பாடு ஆர் - ஒவினிறைந்த, இடு - இடுயேறபோன்ற,
 மூகின் - மூரசினையுடைய, பாய் - பாய்ந்துசெல்லும், புனல் நீர்
 நாடன்-காவிரி நீர்நாட்டையுடைய செங்கட்சோழன், கூடாரை - பகை
 வரை, அட்ட களத்து - கொன்ற போர்க்களத்தில், வேல்-வேலானது,
 நிறத்து இங்க - மார்பிலமூந்த, வயவரால் - வீரால், ஏறுண்டு - குத்
 தப்பட்டு, கால் நிலம் கொள்ளாது - கால்கள் தளர்ந்து, கலங்கி - வீழ்
 ந்து, செவி சாய்த்து - செவிகளைச் சாய்த்து (யானைகள் கிடத்தல்), மா
 நிலம் - பெரிய நிலமகள், கூறும் - உபதேசிக்கும், மறை - உபதேச
 மொழியை, கேட்ப போன்ற - கேட்டலையொத்தன, எ - று.

கொள்ளா - ஈறுதொக்க எதிர்மறை வினையெச்சம். (க)

களவழி நாற்பது மூலமும் உரையும்

முற்றிற்று.

4492a

